

br sis, zodat mag aangenomen worden dat het productief werd in de 7^e eeuw. Daar de namen op *curtis* niet meer deelgenomen hebben aan de romanisatie van Boulonnais (die in de 9^e eeuw aanvangt), wel die op *villa* en *villare*, mag men de productiviteit van het type persoonsnaam + genitiefuitgang + *curtis* stellen in de 7^e-8^e eeuw, die van hetzelfde type op *villa* resp. *villare* in de 7^e-9^e, eventueel nog 10^e eeuw.

Het type persoonsnaam + genitiefuitgang + *curtis*, *villa*, *villare* bedekt verder de gehele Romania tot aan de taalgrens en tot ergens tussen Seine en Loire. In Limburg en Loreinen dragen nederzettingen aan of nabij de taalgrens vaak in het Frans een naam op *court* of *ville*, in het Germaans een naam op *hoven* (*hofen*), *heim*, enz. : Diedenhofen = Thionville, Goetsenhoven = Gossoncourt, enz. Dit zou er kunnen op wijzen dat het type persoonsnaam + (Germaanse) genitiefuitgang + *heim*, *hoven*, enz. een navolging is van het type persoonsnaam + (Romaanse) genitiefuitgang + *court*, *ville*. Een dergelijke taalbeweging over de taalgrens heen is zelfs evident voor het Franse gelijkaardige type op *villers*, dat het prototype is voor de overeenkomstige namen op *weiler* in het Rijnland en Zuid-Duitsland.

Dat voor de tijdgenoten deze synonymie een levend begrip was, blijkt daarenboven uit de vertaling, door *curtis* of *villa*, van *heim* en *dorf* in 8^e-10^e-eeuwse vermeldingen van dorpen uit de Eifel, bv. : 943 *Bettilonis villa* = Betteldorf, 715 *Bollane villa* (nog in 902) = Bollendorf, 720 *Romairo villa* (nog in 861) = Rommersheim, 762 *Sarabodis villa* = Sarresdorf, 943 *Sowerdis villa* = Schwirzheim, 777 *Walamar villa* = Wallersheim, 720 *Winardo curte* = Weinsheim.

Het groepje namen persoonsnaam + genitiefuitgang + *heim* ten noorden van  taples-Montreuil, dus aan de voormalige taalgrens (Br xent, Engoudsent, Fromessent, Inxent, Hubersent, Tubersent), is dan denkkelijk eveneens te verklaren door nabootsing van het Romaanse type op *court* of *ville* ; zij zouden dan dateren uit de 7^e-8^e eeuw (niet meer uit de 9^e eeuw, omdat dan de romanisering van Boulonnais begint) en wijzen op het expansieve karakter van de Germaanse taalgemeenschap in deze uiterste zuidwesthoek, doch tevens op haar openstaan voor Romaanse cultuurinvloed.

Is al het bovenstaande juist, dan is het Limburgs-Rijnlandse type op *-ingo hofum* waarschijnlijk een contaminatievorm van uit het westen komend *-inga haim* met uit de Romania komend *court* = *hofen*. Ook nederzettingen met namen op *-ingo hofum* immers dragen in het Frans namen van het type persoonsnaam + genitiefuitgang + *curtis* (zie bv. Egoven, Mettekoven).

IV. GERMAANS IN ROMANIA

1° Germaanse toponiemen in Romania

Als Germaanse toponiemen in Romania mogen alleen beschouwd worden samenstellingen waarin beide leden Germaans zijn, en afleidingen waarin stam en suffix beide Germaans zijn. Talrijke toponymische bestanddelen zijn immers aan het Germaans ontleend door het Romaans en, als deel van de Romaanse woordvoorraad, productief gebleven, bv. :

baki- „beek” : Bais, Bay, Becque, *Petrosa becca*.